

[Aksel Larsen.]

sige til ham, at Socialdemokratiet var ikke raadvildt, da et enkelt af dets Medlemmer blev arbejdsløs i Foraaret 1920. Da var man ikke i Tvivl om, hvilke forfatningsmæssige Midler man skulde gribe til for at tvinge Landstinget, for Folketingsflertallet havde man jo i Orden; men det var Landstinget og dem, der sympatiserede med Landstinget, man førte Krig imod. Da var man ikke i Tvivl, men nu, hvor det dog er en Sag af Betydning for mange flere, kommer man her og spørger saa raadvildt: Hvad skal vi dog gøre? Jeg synes, man skal gribe til saadanne Midler, som maatte være i Stand til at faa Flertallet, det endnu eksisterende Flertal i Landstinget, til at ændre sin Overbevisning om, hvad der er nødvendigt og paakrævet i den givne Situation, og jeg kan tilføje, at jeg er af den absolutte Overbevisning, at Overenskomstsituationen og Spørgsmaalet om Stillingen til de arbejdsløse hænger saa uløseligt sammen, at der i allerhøjeste Grad er Grund til for Fagforeningerne ogsaa at tage Arbejdsløshedsspørgsmaalet op nu, hvor vi har Lockout. Ja, Socialministeren maa undskylde mig, at jeg giver gode Raad til De samvirkende Fagforbund, men Socialministeren har jo selv spurgt, saa jeg kan forhaabentlig undgaa Bebrejdelser af den Grund. Det vilde være paa sin Plads, om De samvirkende Fagforbund sagde: Nu skal vi have besejret Arbejdsgiverne, saa vi faar den krævede Forhøjelse af Lønningerne og faar Garanti for Arbejdsfred et Stykke frem i Tiden, men samtidig skal vi sikre os, at vore arbejdsløse Kammerater hjælpes. Jeg tror nok, at et eklatant Nederlag for Arbejdsgiverne vil have ganske eftertrykkelige Virkninger for den Overbevisning, som Arbejdsgiverforeningens Meningsfæller her og i det andet høje Ting nærer. Og det er jo i høj Grad et forfatningsmæssigt Middel at træffe Beslutninger om at skærpe en i Gang værende Arbejdskonflikt. Men det haster, det er ikke noget, man skal skyde ud i en fjern Fremtid. Man gør hele Arbejderklassen en Tjeneste ved at gøre Konflikten saa kort som mulig. Hvis der er nogen, der ikke skulde kunne indse den Sammenhæng, der er mellem de to Spørgsmaal, vil jeg henvise til Udtalelser fra Arbejdsgiverforeningens Formand, Hr. Julius Madsen, hvori han ligefrem motiverer Konflikten med, at Fagforeningerne skal have at vide, at det trods Oktobervalget 1935 ikke er dem, der regerer i dette Land.

Formanden: Jeg gør paa ny opmærksom paa, at Forhandlingerne her drejer

sig om det Lovforslag, der staar opført paa Dagsordenen, og at Forhandlingerne maa følge de Regler, der er givet i Forretningsordenen, hvorefter det er Lovforslaget i Almindelighed og de stillede Ændringsforslag, der er til Forhandling.

Aksel Larsen: Jeg er overbevist om, at Mulighederne for dette Lovforslags Gennemførelse og i det hele taget Mulighederne for Gennemførelse af Hjelpeforanstaltninger for de arbejdsløse, men helst af betydelig mere vidtrækkende Karakter end dette Lovforslag, vil stige ganske betydeligt; hvis Hr. Julius Madsen blev belært om, at hans Opfattelse er forkert.

Det ærede Medlem Hr. Einer-Jensen stiller i øvrigt i Udsigt, at Landstingsvalget vil ordne det. Ja, det er muligt, det er maaske endda sandsynligt. Nu ved jeg ikke, om et godt Resultat af Landstingsvalget vil bevirke, at det ærede Medlem Hr. Einer-Jensen saavel i Tinget som i Udvalget er mere velvilligt indstillet over for Krav om Hjælp til de arbejdsløse, end Tilfældet har været hidtil. Men jeg ved bare, at det er ikke tilstrækkeligt at sige til de arbejdsløse, at i September Maaned ændres Landstingets Sammensætning, og saa bliver der gode Udsigter. Det ærede Medlem har jo selv sagt her, at det er noget, der haster, at der maa gøres noget omgaaende. Ja, men lad os saa tage fat paa at faa gjort noget omgaaende. Lad os ikke fortrøste os til, hvad der sker til Efteraaret, men lad os sætte de Kræfter i Gang, som dansk Arbejderbevægelse faktisk raader over, men som det ærede Medlem hidtil har modsat sig bliver brugt.

Socialministeren (Ludvig Christensen):

Det ærede Medlem Hr. Aksel Larsen har altsaa kun den Patentmedicin at anvise, som han har anvist tidligere, og som han meget godt ved man ikke kan anvende, hver eneste Gang man i det andet høje Ting ikke ønsker at gennemføre et Lovforslag, som er vedtaget i Folketinget. (*Aksel Larsen:* Hvornaar har man vedtaget det sidst?). Man kan ikke, hver Gang det ærede Medlem Hr. Aksel Larsen mener, at der skal rykkes ud med de store Kanoner, lave Generalstrejke. Men i øvrigt, det, der skete i 1920, var noget saa helt anderledes, at Sammenligninger ikke godt kan drages.

Jeg vil gerne sige til det ærede Medlem Hr. Christmas Møller, at en ekstra Socialhjælp som den, her er Tale om, er ingen Støtte i Arbejdskampen til Fordel for